

وقد حملت خيلهم ببدو

و بنی که در دشت بسیار از او زدند

وقد غارت کیشهم قتیلا

و خیر کیشتم قریب از کشته

فتل وجهه وقت عنه

پس احوال بودی خود را در دشت از او

وانتهت الهیة بالرجال

در پی در آوردیم که بختن طایفه را

بحمد الله طه في المجال

بویست خدا را در جلال

وتیق احد خودت بالظلمة

با یکی از تاریکی که در دشت بود و روشن کرد

وقال لما حسد من

و کاین ترنگایی در دشت و اهلها

بسیار که در دشت و اهلها

وغدا یسیر صا و الزمان طه

و روزی که صید کرد و از زمانه

و نحن اناس لا نصید لعلنا

و ما آدمیانیم که صید نکنیم زیرا ما

شکی علی عجل المارح غازیبا

که هیچ شکی نیست که در دشت

من اشمط موتو رشحات لائل

از مرد دو دوش که گشتند و در کمانها

واصحت یعید الیوم احدی لائل

و گشت بشک از دوش یکی از پیکان

اذا ما طعن القوم عنیه مقاتل

چون بیند ازین طایفه را بر مقاتل

ولیس یل یوم الحاسب تغافل

و نیست از روز حساب که تغافل

وقال یه جی بن خطیب الیودی

لقد کان احد وجد کعبه برهم

زمانی که در دشت و در کعبه برهم

فقتد الیابی الجمل مع یعل

پس کشتند و با در کعبه کشتند

هَلْدَه بِالْبَيْفِ ضَرْبَةً مَحْطُوطَةً

فَلَا دُونَ خَشْمِ بَشِيرٍ وَأَوْزَانِ خَشْمِ أَرْزَنْدَه
فَذَاكَ مَا بَ الْكَافِ بِرِيقِ مَكِينِ
بِشْرَ بِلَيْتِ بِرِيقِ مَكِينِ كَا زَانِ مَكِينِ كَا شَدَّ

فَصَادِرُ بَيْتِ قَهْرٍ حَيْسَمِ كَيْجَلِ

بِشْرَ كَرْدِيدِ بَيْتِ قَهْرٍ كَرْدِيدِ كَرْدِيدِ
مَطْبِعَا لَامِرَا نَدِي فِي اَخْلَدِ نَيْلِ
فَرْغَانِ بِرِيقِ مَكِينِ كَا زَانِ مَكِينِ كَا شَدَّ

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

كَأَسَا غَيْسِلِ وَأَشْبَانِ حَيْسِ

بِشْرَانِ بَيْتِ قَهْرٍ وَأَوْزَانِ خَشْمِ أَرْزَنْدَه
بَجِيدِ الضَّرَابِ وَخِرَ الرَقَابِ
بِكُرْدِ زُونِ رَوَافِدِ كَرْدِيدِ
تَكْمِيدِ الْكَذُوبِ وَتَحْشِيرِ الْيُوبِ
بِكُرْدِيدِ بَا دَرِيقِ كَوِيَانِ وَبِرِيقِ مَكِينِ كَا شَدَّ

فَذَلِيلُ الْحَيْسِ بِمَضِي صَقَالِ

بَا دَرِيقِ خَشْمِ بَشِيرٍ وَبِرِيقِ مَكِينِ
أَمَامِ الْعَقَابِ غَدَا نَشْرَالِ
بِشْرَانِ بَيْتِ قَهْرٍ كَرْدِيدِ كَرْدِيدِ
وَتَرْوِي الْكَتُوبِ دَمَاءُ الْغُرَالِ
بِشْرَانِ بَيْتِ قَهْرٍ كَرْدِيدِ كَرْدِيدِ

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

أَلَا مَنْ فِي أَيْبَلِغٍ يَا قَوْلِ

أَيَا كَيْتِ بَيْنِ رَابِعِ بَا دَرِيقِ مَكِينِ
أَلَا بَلِغِ مَعُوَيْتِ بِنِ صَحْبِ
أَيَا بَلِغِ مَعُوَيْتِ بِنِ سَفِينِ
وَنَا طَحْتِ الْأَكْلَامِ مَرْجَالِ
بِشْرَانِ بَيْتِ قَهْرٍ كَرْدِيدِ كَرْدِيدِ

فَأَنْ الْقَوْلِ بَلِغِ الرُّسُولِ

بِشْرَانِ بَيْتِ قَهْرٍ كَرْدِيدِ كَرْدِيدِ
لَقَدْ عَاوَلْتِ كَوْنُفَعِ الْعَوِيلِ
بِشْرَانِ بَيْتِ قَهْرٍ كَرْدِيدِ كَرْدِيدِ
نَمُ الْهَامِ الَّذِينَ لَحْمُ صَوْلِ
بِشْرَانِ بَيْتِ قَهْرٍ كَرْدِيدِ كَرْدِيدِ

نعم نصره التبتی و هم اجابوا
 نبیغا جالہ الاصحاب عنہ
 اذ اما المرء ابد ب عاضا
 فوشک انجیل الخیل و یا
 زود و یونہ کہ کجده پواران دوری

رسول الله و عند الرسول
 و ناب الحرب لبش لظول
 و ابرق عارض منها مخيل
 عليك و انت منجیل قیل
 بزق و قضاة و شمس

احاطت معويه

لا تخشيتني ايلي غافل
 و الشخ و القف الذ و ابل
 و شكبه ن كوه جيندانه
 اصحت ذامق تمني الباطل
 اصحت انت يا ابن حرب جابل
 تسعين الفاراجع و ابل
 فود و ابل و ابل و ابل

لا اوردن الكوفت القابل
 في عاصفند لو عاصف
 لا اوردن شامك الصواب
 لا خربن منك الكواحل
 مسرايد بزغم اوكا سپر
 يز و جيون الحسرن و السواحل
 مع مشو و مشو و مشو

بالحق والحق نزل الباطل بند که حق زایل می کند باطل را	بذلک العام و ذری قابل این است مرترا سال و کذا اینده
---	--

و ایضا علیه السلام

یوم حیات بنار پس معکم ای خوش به باری از شما	اذا جاتنا فی حوت القیظ رشتی که آمد در سگستان قیظ
جواتنا فاصدا نخونا میدیدار و میسر بر ما صدای بخونا	نقیب من و السامع المجل بجشتم و در آفتاب آسمان مجل
ما عین ناشی سوی تاری نیت ز ما چری حیرانگی	من جادش بالعمد البصیر از پیدا شده بهر صیقل
و اکسب الذی یقری ضیوف الوفی این است که معانی یکنم همان کرامه	والله للماضی فی العمل و این است معانی کردن من همین عمل

وله ایضا علیه السلام

اخش علیک اللعن من جاد دور شد بر تو باد لعن من جاد	یا ابن عیسی لاج بالارذل ای پسر عیسی که بد است بیار ارحال
الیوم اعلو کبذی رونق امروز بر اویم بر تو شمشیر آوار	کالبرق فی الخلو السیل چون برق در گزند و جاد کند در کلا
یفری ثوون از پس لاشی ی بر او آن شمشیر در زما پس راو ایگر	بعد فراش الحجب الاجزل بعد از استخوانها حجاب و برید شد

ارجو بذاتك الفوز في حبيبتك	عالميت في اكرم المدخل
----------------------------	-----------------------

وقال في التفسير في الصبر في الحساب

<p>صن النفس واجملها على نيزهيا</p> <p>ولا تترين النفس الا بحسلا</p> <p>واضيق رزق اليوم فاصبر ليعق</p> <p>ولا تخسر في و امر متلون</p> <p>فالكثير الاخوان فيما نفعهم</p>	<p>تقش الما والقول في كسب حيل</p> <p>نبالك دسرا و جاك حيل</p> <p>عيسى نجاست المذبحك قول</p> <p>اذا ربح ما لخص مال حيث قيل</p> <p>وغدا حستمالى القم عكس حيل</p> <p>و كنعهم عند الوفاء حيل</p>
--	--

وقال عليه السلام

قد طال السلى واخرين موكل	لجذاريوم عاجل وموكل
--------------------------	---------------------

والنفس بعد و نعم مؤثره
 آید چنانچه در این کتاب
 متن تجل همسم و من بولع
 انی امر بالله عزری کله
 پیوسته که هر دو نام به نام
 فاذا اصطفت ضعیف اتبعها
 و اذا اصطنعت فی حق مرسل
 و اذا دعیت کثیر فاجتنبها
 و اذا صیرح فی الصریح لحاد
 و اذا عجزت عزیب زود عاده
 و اذا عجزت عزیب عزیب لانه
 و خطبت فی اهل حرمه
 و خطبت فی اهل حرمه

میرزا فتها کلمه خطبت
 تحت پیشین و چون کلمه خطبت
 تفتی او شمر با کمال قول
 و رشت المکارم خری عن ل
 میراث گیرند یکبار از او من از اول من
 بصنیعتی آخری ان لم یل
 اثرش با از او حشی میشل
 اختیار کنم او را بهوش و متی
 و اذا دعیت لغدرة لم یصل
 و افیت مثل الشهاب الشعل
 یا یم و را چون پاره خنده
 اخار من من المنازل من ل
 تعاهد منی و لنا شعل
 به عایت من و خاف منکم

وقال علیه السلام

ان یوسیه من اربیسره من

یوسیه که از دین از اربیسره و از

طلماسینه ولم یکن عسلم الله

ظلم کرد و ندین ایشان و بنده پیدا شد

طلماسینه فیا یوسیه لطلول

طلماسینه در آنکه عادی کرد و بنده داشت

الی الطلم لی تخسبیل

بنسب مرا بخون رای

وقام الیه رجل یتیمی ما فی الدین وصف المؤمنین المحبین من المومنین

لا تخسب عن طلماسینه دلائل

در حساب که کرد و طلماسینه علامت

منها تنقش بهایتلی

بسیار است که در شمال شود و بنده که در

فالمع من عظیمه و تبسوله

و در مع که در دین و تبسوله است

ومن الدلائل ان یمن عسره

و از علامت و دین است که در عسره

ومن الدلائل ان یمن من قسره

و از علامت و دین است که در من قسره

ومن الدلائل ان یری متبسمه

و از علامت و دین است که در یری متبسمه

ومن الدلائل ان یری تسکمه

و از علامت و دین است که در یری تسکمه

ولک یر من تخف احب وائل

و از ویر من تخف احب وائل

و یرور دینه کل انوفاعل

و شان شود و در دین که در انوفاعل

والفقه کرام و بر عاقل

و در ویشی کرام و بر عاقل

طوع احبب وان الخ لعاقل

طاعت و دین است امر پند بهانه که در

مثل السقیم و فی الفوا غیائل

در دین بد باشد

والقلب فی مع احبب من طائل

و در دین که در مع احبب من طائل

بسوال من سیحله کدی السائل

بسوال که در سیحله کدی السائل

وعن يحيى بن معاوية الرنزي زيادة على هذا

ومن الدلائل ان تراها شمساً
 وازنها بنار وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 ومن الدلائل ان تراها شمساً
 وازنها بنار وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 ومن الدلائل ان تراها شمساً
 وازنها بنار وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 ومن الدلائل ان تراها شمساً
 وازنها بنار وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 ومن الدلائل ان تراها شمساً
 وازنها بنار وروشنی است که چنانچه در او آتش است

في خرقتين على شطوط السهل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 جوف الظلام فالله من عاذل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 نجوا جهاد وكل فعل فاعل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 من اذول النعيم الزايل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 ان متدراة على قبس فاعل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 كل النور الى الملك العادل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 والقلب مجزون كقلب النمل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است
 بليك في كل حكم ناريل
 وروشنی است که چنانچه در او آتش است

ومرعبار بن ابيرويم صفين وموفي القلي فزال اليه سحر التراب من وجهه وراسه

<p>الا ايا الموت الذي ليس تاركه ايا اني تركت اني تركت اني تركت اراك خيرا بالذين احبهم</p>	<p>اريني فقد افنت كل خليل من يد يدي كركبتي من يد يدي كانتك بنحو خفهم بدليل</p>
---	--

وله عليه السلام

<p>احب يا لي العبد لا فرجا بها ذريت من دارم شهاب جرازه بانه ذريت واكره ايام الوصال لا ين</p>	<p>عسى الله ياتي بعدنا وصال شاعر كرهه كارباده بعد ازدهال اري كل شيء مولعا بزوال</p>
--	---

وقال عليه السلام على قافيت الميم

<p>فرح بعد الدنيا بعيش سيرة سر كذا كيد و نيار از ندي شاد بهدايه اذا اقبلت كانت على الموت</p>	<p>فوف لعمرى عن قلوب يلوما زود باشت بر من اند كه كه است كذا وان اوبرت كانت كثر احوما</p>
--	--

وله ايضا عليه السلام

<p>لا تظلمن اذا ما كنت مقتدرا منكم من يدي يدي يدي</p>	<p>فالظلم اخره ياتيك بالندم من ظلم اخراي يدي يدي</p>
--	---

<p>تَامَ حَيْكُ الْمَطْلُومِ مُتَّصِبٌ</p> <p><small>نواب است که چه چشم تو در مظلوم بدارست</small></p> <p>فَاذْرُ بَنِي الْمَطْلُومِ دَعْوَتَهُ</p> <p><small>ترجس پسر من از مظلوم دعا بخوا</small></p>	<p>يَدْعُو عَلَيْكَ وَحِينَ لَمْ تَسْمَعْ</p> <p><small>و دعایم میکند تو را و چشم بدار از آن</small></p> <p>كِي لَا تُصْبِكَ بِهَا مَلِكُ الْعِلْمِ</p> <p><small>تا زنده بتر با دست قلمبر کی</small></p>
---	---

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

<p>وَمَا اللَّهُ إِلَّا لَقِيطٌ قَوْمٌ</p> <p><small>نیست از کلام که بیدار و خدایا</small></p>	<p>وَلَيْتَهُ بَيْنَهُمَا وَيَوْمٌ</p> <p><small>بختی میان ایشان و روزی</small></p>
--	---

<p>يَعِيشُ قَوْمٌ وَيُوتُ قَوْمٌ</p> <p><small>بسی زنده طایفه و می میرد طایفه</small></p>

وَابْيَضَ لَهُ

<p>إِذَا كُنْتَ فِي نَفْسٍ فَارْعَمَا</p> <p><small>و چون باشی در اندیشه بدار خود را</small></p> <p>وَحَافِظَا عَلَيهَا شُكْرَ الْإِلَهِ</p> <p><small>و نگاهدار بر او بشکر کردن خدا</small></p> <p>فَإِنَّ الْقِسْرُونَ مِنْ حَوْكِهِمْ</p> <p><small>و که اندیشه بدار که شکسته و کمر شکنان</small></p> <p>وَكُنْ مُوَسَّئِيَّتِ أَوْ پِيسَرِ</p> <p><small>و باش از دل و دله خرابی مال</small></p>	<p>فَإِنَّ الْعَاسِيَّ تَبْرِيلُ النِّعَمِ</p> <p><small>و زیرا که عاصی ببردن نعمت است</small></p> <p>فَإِنَّ الْإِلَهَ شَدِيدُ النِّقَمِ</p> <p><small>و زیرا که خدا بجزای گناه است</small></p> <p>تَعَاوُا جَمِيعًا وَرَبِّي جَسَمُ</p> <p><small>و ای همه ایستاد و منم جسم</small></p> <p>فَإِنْ قَطَعَ الْعَبِيشُ الْأَجْسَمِ</p> <p><small>و اگر جدا شد از بدن که</small></p>
--	--

خلاوت دنیا کس پر موقوف
 محال دنیا کس پر موقوف
 ہستی دنیا پر مذموم است
 اذاتم امر و نمانقص
 و کم قدر است فی غفلت
 بہا قدر کہ غفلت در غفلت

فہل انما کل الشہد الاہم
 فہل انما کل الشہد الاہم
 فہل انما کل الشہد الاہم
 فہل انما کل الشہد الاہم
 فہل انما کل الشہد الاہم
 فہل انما کل الشہد الاہم

ولہ فی وصیت لایہ بحین علیہ السلام

تنبیہ عن مضائق الایام
 ولا تبک و القا بالہ
 ولا تبک و القا بالہ
 ولا تبک و القا بالہ
 ولا تبک و القا بالہ
 ولا تبک و القا بالہ

والمہ بالکرامۃ فی الکرام
 فان الاحمر محمل النقام
 وکن حسیتم تل و اربہم
 وکن حسیتم تل و اربہم
 وکن حسیتم تل و اربہم
 وکن حسیتم تل و اربہم

و بهیو را ملائمت نظر و کن
 بسببها که یا مشو و یکن
 و ان جان الصدیق ملائمت
 و لا تجمل علی الاخوان ضیعا
 و بر بیکم تر برادران کینه

یا یسعه الاله من الکلام
 یا یسعه کذخاره و یسعه
 و دم با حفظ منک بالذمام
 و عدم الضمیم تنج من الالام
 و بعد من تنج من الالام

وقال علیه السلام

یا طالب الرزق فی الافاق
 لا تجر صنیع علی بالیت تذکره
 حسرتی من شرب آنچه نمی یابی آزار

اقصر غایتک ان الرزق مقیم
 ان الحر یصیب علی الاموال محرم
 بدستی حریص برکت لها عود

وقال علیه السلام ان الفضل لا فایده ریم العبودیه لا ادراک الربوبیه و انشا یتول

کیفیت النفس پس المرید یکا
 مؤالذی انشا الاشیا مبتدعا
 و انشایست که پدید آید و انشا

کیفیت النفس التجار فی القدم
 مؤالذی انشا الاشیا مبتدعا
 پس چون دریا بنادر خلق نو پدید آید

وايضا له

لا تروع الیتر الاعن ذی هم
 و انشایست که پدید آید و انشا

قال علیه السلام کرام الناس کم
 و انشایست که پدید آید و انشا

<p>وَأَسْرَعُ عِنْدِي فِي بَيْتِ الرُّعْلَى در اندر نزد من در خانه ای که بر سر است</p>	<p>قَدْ ضَاعَ مَقَاعُهِ وَالْبَابُ مُخَوِّمٌ چون گم شده است کعبه او و در او در پرست</p>
<p>وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ :</p>	
<p>أَخُوكَ الَّذِي أَنْجَسَكَ طَمَعُهُ برادر تو که آلودگی است که اگر بگوید که ترا خوار دارد وَلَيْسَ أَخُوكَ الَّذِي أَنْتَعَبْتَ و نیست برادر تو کسی که اگر پراکنده بشود</p>	<p>مَنْ أَلْهَمَهُ لَمْ يَرْجُحْ لِمَا أَلْهَمَهُ آنکه او را الهام کرد برادر تو را که اگر بگوید که ترا خوار دارد عَلَيْكَ أَمْرٌ ظَلَمَ لِحَاكٍ لَأَنْيَا بر تو کار دارد که در کار تو که هست کند ترا خوار</p>
<p>وَلَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ</p>	
<p>كَمْ مِنْ أَدِيبٍ فَطِنَ سَلَامٌ چندین است از ادیبان که در یک روز وَمِنْ جَوَلٍ كَشَرَ مَالُهُ و از آن که در جوی کشتی رفت مال او بِسَبَابِ نَدَانٍ سَبَابَ شَالٍ بسیار ندادن بسیار شال</p>	<p>مَنْ تَكَلَّمَ بِالْعَمَلِ قَتَلَ عَدَمَ آنکه سخن گفت با عمل کشتن است وَلَكِنْ تَقْدِيرُ الْحُسَيْنِ زِي الْعَلِيمِ این اندازه کردن خالیه و آن است</p>
<p>وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ :</p>	
<p>قَضَى اللَّهُ أَمْرًا وَجَبَ الْقَسَمُ قضای خداوند امری را که واجب است قسم فَنَسِيَ الْأَمْرَ مَا خَانَ لِمَا قَضَى پس فراموش کرد امری را که خائن شد به آنچه که قضای</p>	<p>وَفِي مَا قَضَى رَيْنَا طَسَمُ و در آنچه که قضای کردیم در آنچه که طسم وَفِي الْحُكْمِ جَارِنَا جُكَمُ و در حکم که در آنچه که جکیم کردیم</p>

عاطف المخذول في قومي قد جلا

أَوْضَحَ الْكُتَابِ - وَمَا لَوْ أَكْفَلَ مَا حَرَمْنَا

ذکر الامام ابو علی الطبرسی ان الریس البدر کتب له فیہ الاشکال

لَمْ يَعْصِي صُفِّتْ بِعَاطِمَ

علیٰ ایماشالینان المقوم

وزارت معاشل الاصل

شیر الی الخیر است من حججهم

بدان خلق از ذاق ابداننا
وقد كان ارواحنا في السم

بدن شایسته بدن روزگار بدنام

وقال عليه السلام

الضجر للبلوى غدا وحشة
فجبرتم تيلو تيلو البهايم
فمسيرهم كني بدار غدا وحشة
پس روزی میماند غدا با دشمنان و با کفار
خلقنا رجالا للنجاة والا
ولما كلفناهم الغوالي للبهائم والمناجم
ما خلق الله من خلقه من خلقه

ولا ايضا عليه السلام

واذا طلبت الى كريم جات
فلقاء يهنيك والتبليم
من خواص زنده بزرگ که حاجت خود را
پس دیدار او برایت ترا دقت اولاد
واذا ارتاك ميتا ذكر الله
جملت فكل سنة طر وم

وقال عليه السلام

اصححت بين المصوم والمصوم
موم عجزه وعت الكرم
روز کردم میان فناء مستیا
نم عاجزه عت بزرگ
طوبى لمن نال قدره
او مال عت القفرع بالقسم

فيا جلال الایم الذی یسئله
 تو قی بکل مکان سلم

ایسے ہی پیردار کے نام کی کہیت میں ان
 پر سب کو کھینچو۔ اور ہر جگہ دعا سلام کی

ولا تعرب تسعی لایسہ تمی
 ولا یسید یسعی الیک بهمیم

فذلک اسم الله جل جلاله
 الی کل انیان فصیح و عجم

وہی کہ اسم اللہ ہے جس کا جلال
 ہر زبان پر آسانی اور دشواری کیستے

وایضا بحیلہ سلام

ایا طالب عتہ المستجیر
 وغیث الجول و نور الظلم

ای طالب نہمان زینار خاندہ
 ویدران خشک و نور تاریکی

لقد یفقدک لعل الخلال
 وقد کنت للمصطفیٰ خیر عم

بجہت کثرت زینت تو خداوندان کا
 و کثرت ہر دین میں مصطفیٰ یا ہر دین اور عجم

وقال علیہ السلام

اما والله ان الظلم یقوم
 ولا زال الی یوم القیوم

بمخدا یرستج کہ ظلم کروں تو ہم
 ہمیشہ یہ کہیے آیت پرستگار

اسی لے الدیان یوم الدین نصی
 و عنده الله یجمع الخیوم

ہر دین اور روز جزا کے روز
 خداوند کا وہی جمع ہے امتنان

یتعلم فی احیاب اذالتقیا
 فذا غدا علیک من الضوم

یہ وہی ہے کہ ان کی تاریکی میں
 خداوند کا غدا ہے تم پر منور

پس قطع الدنا ذی عن ایا پس

لا امر ما تصرف الیای
بیت کاری که در پیش
پس الایام عن اعم قصت

تروم انجس که فی دار النایا
مقد میکنی دوام را در پیرایه
تنام و لم تنم عنک النایا

لنوت عن الفناء وانت یغنی
فاعل شده از مردن و تو می میری
توشت غدا وانت قریضین

من الدنیا و تنقطع الموم

لا امر ما تحسرت كنت البوم
بیت کاری که در پیش
پس نزل المعالم الموم

فکم فتد رام مشکلاتوم
بیا که ضد کردی دل و آنچه ضد کردی
منسب للمنیته یا نوم

فاسی من الدنیا یوم
چه میسر از دنیا و ایم بود
من العضلات فی حج نوم

وقال علی بن التلیم

ان منی لاجیان عن داج دنیا
تو پس نیکو می رانند از داج دنیا
قطر سیمه فی الاصدای ذرا

وعنه العن من قصت و ذما
و بر زبانه یعنی و کمر مش
و فی ناب الا فاعی صارتما

أذكر الامام سيدي بن احمد الواحد عمن

ابن حنبل قال اجتمعنا عشرين اصحاب رسول الله
الابرار مكنت جمع يوم جدي ائمة اصحاب رسول الله

انهم ابو بكر وعمر و عثمان و طلحة و الزبير

والفضل بن العباس و عمار و عبد الرحمن و ابو ذر

و مقبل و سلمان و عبد الله بن مسعود

فجلسوا فاخذوا في مناقبهم فدخل علي فيا لهم فقيم

يحيى بن عمار و غيره و مناقبهم و ائمة اصحاب رسول الله

من رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال لهم علي فاسمعوا مني حتى

انتهى رسول الله صلى الله عليه وسلم و ائمة اصحاب رسول الله

انش يقول

من الاسلام افضل لكل شيء

ان الاسلام زياده على غير محشور

لقد علم الانام بان شيء

بريست که دانسته ظاهر آنکه محشور

واجده النسبتي اخي وصدي

وكانت له في الدنيا من الدنيا

واسية في قابر الناس على

من كشد في اذينا من حسه

وقاتل كل صنديد زعيم

وفي القدر ان الزعم والاي

وورق ان لازم داشت ايشان

كما هرون من ميسر في

لذا بك اقامني لم

الرجعت تمام دشته مرار ايشان

فمن سلك ثيابي في

فويل ثم فويل ثم فويل

سراي واهي پس واهي پس واهي

فويل للذي يشقى شاماً

وقد اشتهرت الروايات

عليه السلام في ابن عم

وكانت له في الدنيا من الدنيا

الى الاسلام برعي ب

يا سلام از عرب و عجم

وجبار من الاسلام صم

وواجب طاعتي فرضاً بفرم

وواجب طاعت طاعت مرا

لذا ك انما اخوه وذاك ابي

واشتهرتم به بعد خرم

وغيره وادب ايشان

واسلامي ساسيقتي ورحم

لجاء طاعتني ورحم

بر منكر طاعت من واد بكنه كبر

يريد عداوس في من غير خرم

وقد اشتهرت الروايات

وقد اشتهرت الروايات وشاعت

بين الخواص والعوام ان معوية كتب الى امير المؤمنين علي

بن ابي طالب وحرره في معوية في رشت با مير المؤمنين

علیه السلام یا ابا احسن ان کے فضائل

کثیرہ کان ابی سید انی ابا ہایت و صہ رسول اللہ

سہایت ہوا پرمں شہر در زمان ہایت ہوا و کان رسول اللہ

و حسن سید الشہداء و حم
و حمزہ ہشت شہیدان بر او
شوط خمسہ ہادی و ہدی
غایم لہ سچم کہنہ
غلاما بلغث او ان سلم
یوم غدیر خم
یوم کریمتہ و یوم سہلی
یوم رضا منکم کجکی
یوم خرد و عالی کداضی بود از شاہ علم

محمد النبی ابی و صہری
محمد پسر برادر من و پدر من
و نیت محمد پکنی و عہری
و سبط احمد ولد ای منہا
و ذرا پو احمد و ذرند نیت ازو
سبقتکم علی الاسلام طرا
و اوجیب لی لایۃ علیکم
ایا البطل الذی لم تنکروہ
و اوصانی النبی علی اختیار
رومی یافت مرا پیغمبر برگزیدنی

در صفحہ اندر صفحہ
بجایستہ املا علی بن امی

منه من اجله

الامن شاء في يومين بهذا

اوله ذكره اخطب جوارزم في الناقب

باپنا و متصلا عن سلم بن عبد الملك بن سلم

ابيه عن عبد الله قال اجتمع عند

جائحه من قريش فيم عتيق فذكر انما شرف و عتيق

الحسن و موسا كبت فقال عليه السلام

ان الله اكرمنا بنصير

ونبا اقام و جايم الاسيلا

واغزنا بالنصير والاقبل

فيها الجسم ما جهم عن شرح

الامن شاء في يومين بهذا

ويزورنا حسب ميل في ابوابنا
زيارت مي كند ما را در خانه ما
فمنكون اول مستحل حيله
ما را نخستين است كه حيله او را
عقل بخني از من البته تيره كليا
با بر كنند ما را از خلايق من
انما يصوغ غشوات كل كربة
شروع كنند از غشوات ما را در هر
والمبسر مون قوى الامور بعزة
بر ما كنند و ما را بكار با وقه از روى
انا لنمنع من ارادتنا
ما را از ارادتم منى كه ما را
و ترو عادية تخميس سوقا
ما را بكار عادية و تخميس سوقا

بقسرايض الاسلام والاحكام
بفرمانهاى اسلام و احكام خدا
و محترم لله كل حرام
و ما را بفرمان خداى تعالى هر چه حرام
و نظامنا و زمام كل نام
دست و نظام ما را و زمام كل نام
والضامنون حوادث الايام
و ضامن ما را حوادث الايام
والباقون مبرار الامام
و بمانند ما را مبرار الامام
و بخود بالمعروف للقيام
و بخود بالمعروف للقيام
و تقويم ايسر الاصيل للقيام
و تقويم ايسر الاصيل للقيام

وقال عليه السلام

ضرب باليف ويطا الهامة
ضرب با ياف و يطا الهامة
فتكت من جبه عطاء
فتكت من جبه عطاء
فامر شد از جبه او پشخان

بفسرة صارية هامة
بفسرة صارية هامة
و ينبت من النفس ارغاة
و ينبت من النفس ارغاة
روشن شد از منى او شفاف

<p>انا لله صاحب القمص قد قال اذ عني العبد براستی گفتم و حق گویند و راستی</p>	<p>انا لله صاحب القمص قد قال اذ عني العبد برادر من بنمیر خدا صاحب بزرگ</p>
<p>انت اخي محمد بن الكرام</p>	<p>انت اخي محمد بن الكرام</p>
<p>فوارسها خمس العيون و ارم پروران آن پنج چشمین و ده انگشت غناة و جن و عبد اضر مقام و کند پنج مع لجم و حق جذام و قید کند و با قید علم و قید جنام اذا ما بب الحرسیتی و پیام فوارس من جهان غیر ایام پروران از عهدان کریم غداة الوفا من شک و ستیام میان گشت و سیل و سیل</p>	<p>ولما رايت الخيل تسير بالنا بر روی دیدم سپاهان می گشتند بفر واقبل حج في السبائك و پیش آمد کرد و در سپاهان کویان ونادى ارج بسبب الكراع و حبسا و ندا کرد و بر ذریغ الکراع و قید حبسا يمتد مدان الذن و سم سم و کشید کرد مدان الذن و سم سم وناديت فيهم دعوة فاجابني و ندا زد در میان ایشان ندا و جواب من فوارس من جهان لیسوا بغزل پروران از عهدان گشتند بی سیل</p>

بخل تر نیست و عصب تجاره
بر نیزه منسوب بر دین بیشتر که نداری
و من کل حی فیتد اتنی عصا
یعنی هر چه در دین من است
بقوه حسنه جامی تحقیقه کاسب
که کشته ایشان را حیات کمال حیات بزرگ
فخاضوا الطام و اصطلو البشار
شروع کردند بر تافتن سر که در پیش ایشان
جزی اندر محمدان انجمن
بر او دادند محمدان را پشت بزرگ که انجمن
محمدان اخلاق دین زیر بهم
محمدان خلقیات دین که نیستند با ایشان
متنی از تحسین فی دارم لضیافت
برگاه که بیایند ایشان را در پیشگاه
الا ان محمدان الکرام اعز
در پیشگاه که محمدان که با آن محترم باشند
انما یزکی ببولی و سبی و سطر
مردمانی که دوست کارند بفرموده او را
فلو کنت بوا با علی باب خست
اگر باشم در میان پدر و پسر

اذا اختلف الاقوام شغل ضرام
و آمده که کنند و معاش از دین اقل
الواجدان فی الوعا و غرام
یعنی در میان دو چیز یک در یک
سعد بن قیس و الکیریم کلام
سید بر قیاس و بزرگت حیات که
و کافو الدی سبجاه کاپید خرام
در وقت یک در یک
سپاهم الا عادی عن کل نام
نیرمانند بر رخ دشمن و قتل حضرت
و با پس از الا قوا طیب کلام
در وقت که در وقت که در وقت که در وقت
ثبتت عندهم فی خدیة طوام
شاید از ایشان در وقت طوام
کما عثر کرک البیت غمر طوام
یعنی چون در وقت که در وقت که در وقت
سراع الی الهی سبجاه غیر کلام
شاید از ایشان در وقت طوام
لعلیت محمدان اهلوا اسلام
مرا میستند که محمدان را اسلام را

و ایضا ایضا

لا تمجن الرجال ان فرجوا مزاج کن یا مردان اگر مزاج کنند فابخرج حبر اللسان حمله	لم ارق ما یس از چو اسل نمیدم قوی را که با یکد مزاج کردند که ورب ت قولن پینیل منة الدم
---	---

و ایضا روایتی است در دفعه ایله الحین

بن سید و علی القاشی روا البیروتی و روی الاخطب
برین است روایتی که آنرا در روایت کرد

بن سید و علی فی الناقب ایها الحشین بن

بن سید صاحب الرایة بصفتین

لنا الرایة السوداء یصفی ظلمها ما رایت علم سیاه و در غشایه فیروزه ما فی الصف حتی بدور ما تراه اذا ما کان یوم کریمه تو پسندار چون باشد روز بزرگ	اذا قیل قد ما حصین نقدها چون گفته شود پیش برادر ای حصین جیاض النایا یظفر بموت و الدما اگر نایا در کفایت می کشد و دما انی فیها الأعشیرة و تکرما منع کند در دگر عشیره را زود دگر ما
---	--

و اعل صبر این بدی الی الو عا
 ای که صبر و صبری که نماند شود
 اوقاف جسد طعنا و ضرا
 بحث از دم پیر مند و نیزه خود را
 جزئی شد قوما قائلو این تعلیم
 از و به و خداوندی را که شش و ده کار کرد
 ربیعته اعلمی خصم این خنجر
 قید و حد و قید و حد و قید و حد

اذا كان اصوات الرجال تغفوا
 و قتی که آواز مردمان که پست
 با سپیافا حتی توبی و احما
 بشیرهای ما تا پشت کرد
 لدی الموت قدما ما اغز و کرا
 نزد مرگ در زمان قدیم و ما را
 و با پس از الاقوامی عرمرما
 و بخت از چون پستند لشکر

و ایضا علی سلم

لیکب علی الانیلام کل باکیا
 ای که در اسلام کل باکیا
 لقد و منب الاسلام اللی
 بر این خنجر زفت اسلام که اندکی

فقد ترکت ارکانه و معالیه
 ای که ترک کرد ارکان و معالیه
 قلبا من الناس الخسدا لایزیه
 اندکی مردمان را که خسدا لایزیه

و قال المایج من احد و ناول پیغه فاطمه علیها سلم واه محمد بن اسحاق

فاطمه ناک الیغ غیزیم
 فاطمه ناک الیغ غیزیم
 افاطم قد ابلیت فی نصره
 ای فاطمه که شش کرد در نصره

فلیت بر عید و لایسیم
 فلیت بر عید و لایسیم
 و مرصاة ربب بالعباد رحیم
 در صفا خدا که به بندگانش رحیم

<p>از یزدان است الله لا اله الا هو و کنت امر و اسما و اذا الحرب شمرت فنادت بالحق فارقض مني و پسین کنی کالشاب همکینه فارقض مني حتى يرضى همیشه، بکنده و بکنش از</p>	<p>و انما نبي في جنة و هم بذي و نبي في العظام صميم بشیر که در دستها بکنند و قائم علی ساق کجایم غا وید من ذی سر بر و جیم که در دهانها و در غایت خویش جسر بر من عاتق و صمیم و اشفیت منهم صدر کل حلیم و شفا دم ازین که مرده باز</p>
--	--

فمنع النبي صلى الله عليه وسلم ذلك من حجج الله فاجابه وقال
 يا باحسن ان كنت ابلت فشواك على الله و قد ابلى الوجود جانه
 انما باحسن ان كنت ابلت فشواك على الله و قد ابلى الوجود جانه

و قال عليه السلام في مبارزة عمرو بن عبدود

<p>يا عمرو قد لاقت فارس بن عن اللقاء معا و الاقدام</p>	<p>و شمس و سحر و سحر و سحر و سحر</p>
---	--------------------------------------

<p>من آل هاشم من بنا بابر از آل هاشم اندوز نظام یدو الیله دین لاله و نصره بهره یستحق و نور و شرف</p>	<p>و محمد بن توحسین کرام پاکیزه اندوز اندکریات والی الخدی می شریع الاسلام رابطه یستحق و نسب و نظام</p>
<p>بمستد غضب ریتن حبه بایتخ مندی برنده باریک طرف او و محمد فیماکان جیت و محمد طایفه یستحق و حیان و پاکیزه و شرف</p>	<p>فنی رونق لیسری القبا حیات خداوند رونق بسیر و حق و برتر شیمین تجلیت من خلال خاتم و محمد طایفه یستحق و حیان و پاکیزه و شرف</p>
<p>والله ناصیه دینه و بییه و خدا یار و دمنده دین او و بفراد شدت و شیمین القبا یل کلبا و اسی از نور و شیمین و شرف و پاکیزه</p>	<p>و عین کل موحسین مقدم و دمنده هر مؤمن و لیسر الکس فیما من قوم مقام و محمد طایفه یستحق و حیان و پاکیزه و شرف</p>

<p>و قال علیه السلام</p>	
<p>انما یخرج من کان له ترعایه فیروزیت کجی که باشد در ترعایه</p>	<p>و ریشه یلایه منصف الیه چند می شود و زبان</p>
<p>و ایضا علیه السلام</p>	
<p>قال المتحجیم والطیب کلماته انست منجم و طیب تر و</p>	<p>لکجیت الاموات قلت لدیکما زنده و غرامند و مرده یا قلت</p>

ان صبح تو کما فلیست بخا پر	ان صبح قویله فایضا علیکم
----------------------------	--------------------------

و ایضا له

انا بالذکر علیکم و بالذکر و	الیس یلیق الذکر و یا بس و
-----------------------------	---------------------------

و اذا سیرک یوما فخذ الیک تمنا
من شاد کنه زاده روزی پس خود را در غم دورا

ولما قتل ما شتم بن عیسیٰ الایمان مع جوائذ قال علیه السلام

جزی الله شیر اعقبه اسلیت	صباح الوجوه صرعوا حولنا شیم
--------------------------	-----------------------------

یزید و عبد الله فیم و عبد	وسلمان و ابنا ما شیم فی الکام
---------------------------	-------------------------------

و قاتل ما شتم بن عیسیٰ الایمان مع جوائذ قال علیه السلام

مدرست علی شام سلم تجبنی	ایرزی علی ما یقیت سلیم
-------------------------	------------------------

و خرج النبی صلی الله علیه و آله یسیر علی قبا یل
العرب فسمی بعض الاحیاء فلقوه یسیر یسیر فقام علی یحیی عم

<p>زوجه كرتي ميغيض الحجاب ووضيحه الذر لندنيا صايبا</p>	<p>تتبع ليل قاعه اوقايب وقد خشيت ان يكون اثما</p>
<p>لا انه صبح لي عرسا</p>	<p>لا انه صبح لي عرسا</p>
<p>قال الزوج</p>	<p>قال الزوج</p>
<p>لا اصبوح الذر مريه قايما لا بل اخصني قاعه اوقايب</p>	<p>ولا اكون بالنساء عرسا فقد اكون للذنوب لازما</p>
<p>يا ليتني نجت منها سالما يا ليتني نجت منها سالما</p>	<p>يا ليتني نجت منها سالما يا ليتني نجت منها سالما</p>
<p>اوله عليه السلام</p>	<p>اوله عليه السلام</p>
<p>مها فقه اصبحت فيهما ثم اصبحت فيهما صايبا</p>	<p>ثم اصبحت فيهما صايبا ثم اصبحت فيهما صايبا</p>

و انچه من علم و اقرب من خط

مواپایه ای از من خط ایضا
مستوان ای و بدترین کی با پر پیچید
فانچه بقوا قوما بو تر و لادم
ولا قام منضم قایم فی جاعه
تقدیم شد از نشان قایم و در جاعه

و انچه من علم و اقرب من خط

مواپایه ای از من خط ایضا
مستوان ای و بدترین کی با پر پیچید
فانچه بقوا قوما بو تر و لادم
ولا قام منضم قایم فی جاعه
تقدیم شد از نشان قایم و در جاعه

و قال علیه السلام

لا حسم ان لجرش بر صم

قبل حین نما میسمه
بعد آورده در بیابانها فنا کنند
بین راج و پیوف خج

کان و فی و بنا و ا و

فی لیله لیله
بد شب تاریک بخت تاریک
میسنی رسول الله فیما

و عن مویح مسران ان امراته مسته مت

زوجه الی علی علیه السلام فحالت با امیر المومنین

والمسيلة تتخلو له حيا ناعما
شبی که طوت و شد زود و بخت بخت

الملك اني بكم اعزنا
بخت ز که گذری و در چشم

باسلته و انا جلده حازم
بخت خرد من و من و بخت بیدارم و کار
و عن لمیسی فی مزج القاسم
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
والقلب حلی مضطرب
میان شک پران و بخت بخت بخت بخت
والحق سی فی النایس قد یا دایم
و بخت حق و بخت مردم و بخت بخت

و فی لمیسی فی غرار صارم
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
و عن لمیسی فی ایل انحصارم
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
والقلب حلی مضطرب
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
والاثر و من لعبد ملنا و غایم
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت

وقال علی بن ابي طالب

المسيلة المرحی و ان العلم
من علم ابید و بخت بخت بخت
انصر خیر افایس مجدا و کرم
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
اللی سکن فی صدره و انقسم
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت

مترتب للهمین موف بالذم
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
بختی صدق اجاوت و عملی
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت
و بخت بخت بخت بخت بخت بخت

قائمت الحاکم الله بکسر قدمه بکسر بنوشت تملق جبر بکسر مضرم

عقل فیما تم توی کل جسم فروایم تو در آن آتش پس فرو افکند بر تو انکشت

وقال علیه السلام

ماذا برید من نستی عیشتم
بسیاری نرا می برد ایمن و بید
ماذا ترپ بیا زل معضم
و الله لا انشلم حتی تجرم

یا ایها الجاهل بالشر غم
ای نادان بکار شر
اروع مفضل بکسر معضم
و قاتل النفس النجری المقدم

لوقع سيف عمر فی خضر سیم
برای شمشیر مازدا اکیمر پیاپی
اجی به کتایب و اسیم
بخاوی درم تو بکشت ای خدایا کلیم
قد جدت ندم جسمی و و
بیت پکار دم برای خدا بکشت خود و خدایا

اثبت الحاکم الله ان لم یسلم
بیت خیزن بخا و تر اند اگر پیاپی
بکسر نمنه بیا المعضم
بکسر نمنه بیا المعضم
انی و رب الجبر الکدرم
بکسر نمنه بیا المعضم

وله ابیض علیه السلام

بذلکم من السلام النامی
شیر برای شایسته از آن پیش
ضرب یقود غمر الجاهلیم
زدن که گشت روی کا سپید را
حی به تماشای الفاسم

من ضرب صدق فی ذی الیم
از زدن صدق را در روزی که
بصار یم ابیض اتی صام
بشیر بر زدن سپید بر رخ
عند مجال الخلیل بالافادم

وله ایضا علیه السلام

أنا علی ولد عتبه فاشتم
من جلم بزدل بیت مرا قید فاشتم
معضوبت فی تقیما یقادم

لیث حروب للرجال فاشتم
بشیر بر زدن مردان از شکنند
من یقینی یقاه موت فاشتم

وقال علیه السلام

فاطم بنت السید الکرم
ای فاطمه دختر ستر بزرگوار
قد جاءنا الله بذالیمیتیم

بنت بنی لیس بالزیمیم
دختر بنی لیس که بنت باشد زیمیم
من یرسم الیوم فوجیم

<p>مورسین فی جنتہ التیمم در کمال او در بشت نازیت نزل سیف النار الی محیم</p>	<p>قد خرم الحسد علی النسم جوام پادشاهت بشت وایم شراب الصدید و...</p>
---	--

<p>یا صراط الله المستقیم این راه خداست راست</p>	
--	--

<p>وقال علیه السلام</p>	
-------------------------	--

<p>الی لا عظیم ولا ابایی بستی من مرازی بخشم او را پاک نازم اسوایا جا و هم اسایی شب پر ز کشته حال کیشانی کبر بلا یقتل باعتیال کبر بلا یقتل باعتیال توی به النار ای سیال فرد حور و او را آتش دوزخ باین</p>	<p>واو ثرا لله سیل و انبیا یکیم نه در عیال خود اصغر تم تقیل فی القتال فرد و خایشان کشته هرگز و کله ناز للقتال الویل مع اقبال مر قاتل باجایت فرد و خیزد بچندین املی منصف البیدین بالاعمال بسته مرد و دیت بنها</p>
---	---

<p>مکتوبه ترا دست علی الاکمال بروفت و نرود و بدین</p>	
--	--

<p>ابو علی علی الفضل بن حسن بن الفضل الطبرسی انفسد سر بن معین به خشم</p>	
---	--

باسم الله متصل عن كيسي بن عمرو بن توبة عن جعفر
بن سنان عن كوسي بن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير

بن محمد الصادق قال قال لي الا اذكرك

على انه خير الكلب من الكلب من الفاجر و غمة الامية

الها و بن حنبل في خلاصين و ذخيرة لاية الطائرين في الملوك و دعواتهم بها في المنعم
و دعواتهم بها في المنعم

و واعدادها عابها احد الانفال راوية و

طيفر بغيتي قلت و ما هو يا سيدتي قال صحيفة تدون لها

الامية ثم يوصي بها احد منهم الى الآخر ليس منها من علم
او يدعوا سلام و صيت فكتبت بان في اريشان بدوكت و صيت او ما كسي كد بان مؤثر اند

الاعمد اينا و من عدل ببه عن اويليانا و سية

يطلع حروف المعجم فان غجا اذا اهتمك

امر لا تطيقه او خفت شيئا لا تطيع و فية فانك
سار كطقت نيار و يتر بكار خاتمة و دشت باش و غ ازا پس و ستيك

<p>و یا بمنزل الفیاض من الذی یجیش</p> <p>عن ابن جریر المذنبات الی البحر والفرات</p>	<p>و یا بمنزل الفیاض من الذی یجیش</p> <p>و یا بمنزل الفیاض من الذی یجیش</p>
<p>من الجسد من الرزوم</p> <p>ینها در ده آورده و مع شده</p>	<p>من الجسد من الرزوم</p> <p>ینها در ده آورده و مع شده</p>
<p>و یا خالق بروج سما و یا فروع</p> <p>و یا خالق بروج سما و یا فروع</p>	<p>و یا خالق بروج سما و یا فروع</p> <p>و یا خالق بروج سما و یا فروع</p>
<p>فیثی سنا التیوم احساء</p> <p>فیثی سنا التیوم احساء</p>	<p>فیثی سنا التیوم احساء</p> <p>فیثی سنا التیوم احساء</p>
<p>و یا فانی الصبح و یا فاتح الفج</p> <p>و یا فانی الصبح و یا فاتح الفج</p>	<p>و یا فانی الصبح و یا فاتح الفج</p> <p>و یا فانی الصبح و یا فاتح الفج</p>
<p>فیثی سنا التیوم احساء</p> <p>فیثی سنا التیوم احساء</p>	<p>فیثی سنا التیوم احساء</p> <p>فیثی سنا التیوم احساء</p>
<p>و یا مرسى الزمان و یا مایة الشیخ</p> <p>و یا مرسى الزمان و یا مایة الشیخ</p>	<p>و یا مرسى الزمان و یا مایة الشیخ</p> <p>و یا مرسى الزمان و یا مایة الشیخ</p>
<p>من صعب القیم الدال</p> <p>من صعب القیم الدال</p>	<p>من صعب القیم الدال</p> <p>من صعب القیم الدال</p>
<p>و یا یاراق العباد و یا یحیی السیما</p> <p>و یا یاراق العباد و یا یحیی السیما</p>	<p>و یا یاراق العباد و یا یحیی السیما</p> <p>و یا یاراق العباد و یا یحیی السیما</p>
<p>و یا فارج العنوم الدال</p> <p>و یا فارج العنوم الدال</p>	<p>و یا فارج العنوم الدال</p> <p>و یا فارج العنوم الدال</p>

[illegible]

و یا مالک التواصی من طایع و عاصی <small>دای خود را و مویها را بپشت</small>	و یا غنمک من مناصی بعد و لا خلاص <small>پس نیست در داری هیچی برین نه از نه و نه خلاصی</small>
لماض و لا مقسیم الضاد <small>نه مر که نه در در مقسیم تا</small>	
و یا خیر شتغاض لخص القین راض <small>در بهترین عوض خود بین در همان مقین را شتغاض</small>	لما عویض قاض من اجماله المواض <small>پس از بران حاکم است از کلهای و آن</small>
تعالیت من حکیم الطبا <small>بر زبیک تو دانا</small>	
و یا من بنا محیط و غا الا ذی محیط <small>و ای کسی که با و از آن حد و از آن سرخ و دور کنی</small>	و من ملک بسیط و من جملة القیط <small>و ای کسی که با و از آن حد و از آن سرخ و دور کنی</small>
على البسر و لا لایم الظباء <small>بر سبک کار و بدکار</small>	
و یا رایتی اللخوط و یا قایم الخلوط <small>و ای کسی که رایتی است و ای کسی که قایم است</small>	و یا سامع اللفظ باجصایه الخوط <small>و ای شنونده از لفظ بشنود و از کج و دراز</small>
باعدل من الغنوم العین <small>بدر دل و دوا و قیمت کند</small>	
و یا من هو البیتع و من عرشه الریف <small>و ای کسی که در آن است و ای کسی که در آن است</small>	و خلق البیج و من جان البیتع <small>و ای کسی که در آن است و ای کسی که در آن است</small>
من الطم الم الغنوم <small>از پخته و پخته</small>	

وایمن کف و بلیغ باقد کفی و نسخ	وایمن کف و بلیغ باقد کفی و نسخ
وایمن کف و بلیغ باقد کفی و نسخ	وایمن کف و بلیغ باقد کفی و نسخ
من منه العظم	من منه العظم
وایمن الضعیف وایمن اللیف	وایمن الضعیف وایمن اللیف
وایمن الضعیف وایمن اللیف	وایمن الضعیف وایمن اللیف
وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق	وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق
وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق	وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق
وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق	وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق
وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق	وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق
وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق	وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق
وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق	وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق
وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق	وایمن قضی بحق علی غیر کل خلق

اجرنی من بحسب	ومن حولنا العظیم	ومن عیشنا الذمیم	ومن حرجنا المقیم
و من یحب العظیم	و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون
و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون
و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون
و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون
و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون
و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون	و من یحب النون

الى المشرقين والى المغربين
الى المشرقين والى المغربين

الى المشرقين والى المغربين

من السبل
از چنده روشن گوازم

فيا من اجل ما وصفت اسالك ان تصلي على محمد وآل محمد

ولا تخزننا شيئا فاما لك ورونا من فضلك انك على كل شيء قدير

وله عليه السلام في قافيت النون في وصيته لانه يحسن عليها السلام

ومن كرم طبائع حسن

ومن قلت مطامع حسن

سكنى كم بيت طم او پوشيد بيت

وما يدرى الفتي ما ذا ايلابى

فان غرت بكب الامام حسن

و لا انت ساجدا في دار ذل

يا كرم طبائع حسن

ومن كرم طبائع حسن

سكنى كم بيت طم او پوشيد بيت

وما يدرى الفتي ما ذا ايلابى

فان غرت بكب الامام حسن

و لا انت ساجدا في دار ذل

وان الاك ذو كرم بيلنا	فولن البش كرم مطلق اللسان
هر یکی کند تو صاحب کرمی میکند	پس پیشش شکرت کند گریه ندان

وقال عليه السلام

لا تخضعن لحسوق على طمع	فان لك ومن بك في الدين
خوار و خرد مشو پیش حسودی طمع	زیرا که این است پایت از دین
و استرزق الله في خرايب	فاما الامر من الكاف والنون
طلب رزق کن از خوار و خرد	زیرا که حکم بیان کاف و نون
ان الذي انت ترجوه و انتم	من البسرة يسكين من يسكين
آنچه که تو می داری بپسندار	از خوار و خردی است که پسر سست است
ما احسن الدين و الدنيا اذا اجتماع	ما احسن الله في الدنيا با دين
چگونه است دین و دنیا چون جمع شود	چگونه است خدا در دنیا با دین
لو كان بالقلب يزود اللبيب	لكان كل لبيب مثل قارون
اگر بود که با دل بزرگوار	بر آنکه هر بزرگوار مثل قارون
لكم الله الرزق المنزلة من حكم	يعطي اللبيب ويعطي كل ما فون
بر شماست رزق از آسمان از حکم	میدهد به عاقل را و به هر

موتن الامر تقش في راجته	فلما موت الا سيون
سازان یک کار می در راجت	چون که بمردن که شد در بیان

<p>لیس امر المزمع لا کلام نیت کار مرد آید تطلب الراجی فی دار الفنا نیت کن و است و در دار فنا</p>	<p>اشما الامر سهول وجسرون در پستی که کار آید باشد و شرف خاب من طلب شیئا لایکون از آن که بکس که طلب کند چیزی نباشد</p>
<p>وقال علی السالم</p>	
<p>اذا نیت یا حکم فاعتن بها چون بجز و با و تو نیت دانی ترا ولا تغفل عن الاحیان فیها غافل مشو از احوال آن که در آن است</p>	<p>فغفبی کل خافقتت یكون در غمت هر چه در غمت یکنیت فلا تدری الی کون می یكون پس ندانی که کون می یکنیت</p>
<p>ولیهما السالم</p>	
<p>الذی مراد نیت و الیا پس غفلی و نکند از او بگو و مراد نیت غفلی واحکمتنی من الایام بمرتب و حکمت من ایام بمرتب</p>	<p>والقوت تغنی والبصیر بیا و قوت قانع یافت و بصیر بیا حق نیت الذی کان نیتا حق نیت که بود نیتا</p>
<p>وله علی السالم</p>	
<p>قالا احبیک و انک تقرب گفتند دوست تو نزدیک است از تو</p>	<p>وانت ذو و له فی حب حیران و تو صاحب میر می در محبت</p>

فقلت قد جعل الماء الزلال سقيا	ظلم العبيد ولبسوا منوطان
انتم بهیستی که در دشته میشو آب سقیش	بر پشت شتر و میرو و ده و شتر است
یا قوم لا ترعسوا فی غمره یزید	ان الغریب غریب حیث کان
ای قوم من رقت میکند در غمرت بیش	بیرا که غریب غریب هر جا باشد

وایضاً علیه السلام

عودن نفسک احیاء و منها	و توق الذنبا و لا تأمنها
در نمازیستی نه و از حیاء که در او را	تذکر از گناه و از آنجا که
انما حیثتها لتتقبل الموت	و ادخلتها لتخرج منها
آدمه بدینار و داری بر کمر	و ادخلتها لتخرج منها
سوف یبقی الحدیث بعدک فاعلم	انما اخذت من تحت فمکها
زود و ایضا پس از تو بماند	تا از آنجا که از دیت و از بی کنی
نحن لا کلام بنو الکرام	و طفلاً فی المهدین
ما که مییم و ادوار و کرام	و طفلاً فی المهدین

انا اذا قد لللیام علی سابط الغرقنا

وقال علیه السلام

انا سینه یهدو سینه بالجوم	و ما مؤمن بشرة کاین
آدم بنی که تر پانده را پستاره	و آنچه از بدی او واقع است

وَنُفِيتُ عَنْ خَافِكُ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
فَانْفِيتُ عَنْ شَرِّهِ أَمِنْ

وَنُفِيتُ عَنْ خَافِكُ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
فَانْفِيتُ عَنْ شَرِّهِ أَمِنْ

لَوْلَا الَّذِينَ لَمْ يَمُوتُوا وَرَدُّ قِيَمَتِهِمْ
أَكْرَبَ نَافِثَاتٍ كَمَا يَشَاءُ بَرَاءَتُهُمْ
لَكِنَّ كُنْتَ أَرْضَكُمْ مِنْ تَحْتِ كُمْ
وَنُفِيتُ عَنْ شَرِّهِ أَمِنْ

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ كُنْتَ أَرْضَكُمْ مِنْ تَحْتِ كُمْ
وَنُفِيتُ عَنْ شَرِّهِ أَمِنْ

وَكَانَ كَيْفَ الْفَالِ فَقَالَ تَقَالُ تَقَالُ تَقَالُ
وَمِنْهُ دَافِعٌ خَالٍ بِأَسْرَتِ خَالٍ بِأَسْرَتِ خَالٍ
فَلَا خَرَجَ خَالٍ يَلِي عَلَى أَسْرَتِ خَالٍ
وَنُفِيتُ عَنْ شَرِّهِ أَمِنْ

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ كُنْتَ أَرْضَكُمْ مِنْ تَحْتِ كُمْ
وَنُفِيتُ عَنْ شَرِّهِ أَمِنْ

وَنُفِيتُ عَنْ شَرِّهِ أَمِنْ

<p>من الحبيوة ولكن سيرة الدين از زندگی بسکن طریقه دین است ولا المعسرة لو عاشا الى حين ز فقریت کوند و اگر در بریند تا کلام</p>	<p>انا نغزك لا انا على نفسي ما تغزيت كرم ترا نماند با برحقا و هم فلا المعسرة ساق بعديت ز فقریت کوند و باقی ماند بعد از مرده و خود</p>
<p>وقال عليه السلام</p>	
<p>ولم يأت سفيها امره ارسنه و حاصل نشود بابت نکار و بد اخذ و بخت و ياب به التيسر لا حيسنه تيسر نشود و اگر کسی سبب نکو شود و اگر سيفحك لو ما فو بكي حيسنه بسی سخت بود و اگر کسی بوی بکی حیسنه</p>	<p>اذا المرء لم يرض ما اكسبه چون مرد بماند نیست آنچه بکسب ایش را واعجب بالعجب فما قاده و اعجب بآنچه بکسب او را فدعه فقد ساء له بيسره پس بگذارد که بد کرد و بد بيسره خود</p>
<p>وقال عليه السلام</p>	
<p>اعزور وعات الخطوب تكون فقرت و عذاب و روزگار آسان و است اريد الصبر كيف يكون و شستم من کسب ما نماند و در بهر روزگار من به شستم</p>	<p>تكون في يوم لم يدركني در بهشتان من روزگار که در بهشت و ظل زيني الخطوب كيف اعز و ظل زینتی خطوب که در بهشت اعز</p>
<p>و استب</p>	

قال عليه السلام يذكر عثمان بن مظعون واهله محمد بن يحيى ذلك ان عثمان بن ابي طالب

امن تذكر قدم عثمان بن مظعون

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

امن تذكر قوام ذوى شرف

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

لا يستهون عن الفجاء ما امروا

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

الا يرون اهل الله خيرهم

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

او يظنون وما يحيون مقلته

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

فيوسف بن زهير لم امت عجل

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

او يستهون عن الامر الذي فضا

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

ومن الضيم من يوصيبتنا

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

ومن مفايت كان الملح خالطا

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

بشيء ما كرهنا كماله

اصبحت كمننا يسكن الجحزون

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

نثون بالعلم من عوالي الدين

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

والعذر فحيم سبل غير مومن

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

انا غضبنا العشمن مظعون

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

طغنا وراكا خف برنا مومن

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

كينا كميل خرا عن غير حقون

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

كيسل كميل خرا عن غير حقون

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

فيه ويرضون مينا بعد الدين

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

بكل مطر وسيل الكف مستون

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

نشتي بها الداء من نام المجانين

وذكر ان عثمان بن مظعون كان من اهل البيت

جنتی تفسیر رجال لا ظلم لهم
 تا آخر کشته شد و ما را که مقتول گشتیم
 او یونوا بکتاب نازل عجب
 یا ایما بن آرد بقسمان در واد عجب
 یاسینه بامر جلی غنیر فوج
 می آید بجزایر و ششانی می

بعد الصلوة بالاسماع واللبین
 بعد از دو رکعت و بعد از شهادت و زنی
 علی بنی کوسی و کندی النون
 بر بفرستاد و بوی علیا سید مراد بن
 کانی نزل فی ایات یاسین
 چمن فرو می آید در میان آفتاب سینه

وقال علیه السلام

لا یكون فناء لکون بیک
 بختی شود و پس نمی شود و بیک
 نسیکون با هوکاین فی وقت
 زود شود آنچه او واقع است در وقت
 یسعی القوی فناء لکون بیک
 بختش نمی کند قوی فی بخت و یسعی خود

ابد او ما هوکاین سیکون
 هرگز او را نبرد و بخت او در بخت
 و انوار اجماله یقین و عجز و ان
 برادر جابل در رخ و طاعت
 خطا و سیخطه عجز و زمین
 فایز او را و طاعت می برادر طاعت و زمین

قال علیه السلام عقیب خطبة ذکر فیها النساء

لا یامتن علی النساء اخا
 ایمن نداند بر زن نام برادر و برادر
 کل الرجال وان تعفف جسد
 کل از مردان و ان تعفف جسد

ما نیع الرجال علی النساء امین
 نیست از مردان بر زن امین
 لا بد ان طهره و سنجون
 یا بد آن طهری کند و سنجون

والتقراوس في من الوقت بعد	واللذنا وسوى القس وحصون
كره بتره شمس كذا كذا كذا كذا	نست زمان ما غير انكر رصدا

وقال عليه السلام

ممنع بما ما غفك ولا تكن	عليكم شح في الصدق بين
لئن جلف لا يقض الثاني عدا	فليس لمحبوب البنان بين
وان بي عطيتك اليا فاشا	انكر من جنب لانا تملين

وايضاً عليه السلام

فاطم ذات البسمه وبقين	يا منبت خير الناس لمجن
اما تزين الياس المسكين	قد قام بالباب كسكين
يدعوا له الله يستكين	يشكو اليه ما جاي اخرين
كل امرئ في كسبه زمين	خوف اهل الخير استستدين

<p>خسرهما الله على الضمين برهان که خداوند از آنجا که این دو نفر را توی به النار اسیر سجین یافته با و در آتش بجانب سجین</p>	<p>۱۱۵ مومن جنت علیین و عدو بهشت علیین و للبحر موقوف مبین برای تخلیل بدین است ترسان</p>
<p>شرابکم و یوم و یوم شراب آب اکرم و یوم</p>	
<p>وله امضا علیه السلام</p>	
<p>ما یمنی من لوم ولا رضاء نیت من پرزشتی و ذوات اطعمه ولا اباسی لایا حاصل و هم و او را و پاک ندارد من و اباسی ان الحق انجبار و الجبناء ای که حق شوم نیافزاید و رعایت</p>	<p>امرک یا بنی سمع طاعت زمان تو ای پسر من شنیدن طاعت غذیت فی خیر انجمن در نیکی و روایت کار ارجو از انما شبع و ابی ایمید که دارم چون پسر کنم کریم را</p>
<p>قال و یم کل لایه محمد بن الحنفیه انهم قال ابی ابی ترابی لایه صدری</p>	
<p>وان الموت علیک حتم و ان الموت علیک حتم</p>	<p>انجمن فتن الک الاینه و ان الموت علیک حتم</p>
<p>و ان الموت علیک حتم</p>	

اضرب حشم ولا ادع الى احسن	اذا كل الذي طل سبيل الديار كن
من ذم ايشان مني بسنم	اين است كروز که زانده برتا ميل

کفی بهذا حسنه نامحسن
 بس است باين طالت از طالت

يا ايها المشرك يا من فتن	و البشتمني ان يري ابا احسن
اي مشرک اي کسی که فتنه کرد	آرزو بروی که چنی ابا احسن را

التي فاطمه بن ابي ابي الحسن
 من عظمى کرام ما خلق الله في الدنيا

الصبر منقاج ما يري	و كل خير به يكون
صبر است سجد آنچه ايشان را	و هر خيبر به می شود
فاصله بر وان طالت اليك	فصله با طالع احسن

بها سجد و بر چه درازش مشها	پس بسا زمان است از زمان
و تبتا شيل با صطب	با قبل سيات لا يكون
بها سجد و بر چه درازش مشها	آنچه گفته شد مدبر است نه خدو

وقال عليه السلام . . .

لا تكثره الكثرة و عند نزول	ان احواد شيب لم نزل بها
بست مشر که در وقت نزول	زیرا که حوادث شیب است
کم نفعه لا يستقل نفسك	ففي ط الكاره كانه
بناخت که کم نمی شود و شیب	بر خدا را در دود کردن که و مات مایل

<p>مبادی و لا یصدقک اثنان <small>این را باینست و باینست</small> و مکرک لا یأمن بانیان <small>روزی که در خود یار شتابان</small></p>	<p>مبادی از زمان کند ابله <small>این را باینست و باینست</small> این بچند المومنین <small>ای مرد با شکر تنها</small></p>
<p>فقد و ما یجمع ورواحا شایان <small>بانه او خود برای بیع مشایخ برای لغت</small></p>	<p>دینا تجول با اهلانیه کل یوم مرتین <small>دینا بیکر و اهل غم و سرور و دو بد</small></p>
<p>وامیثا علیه السلام</p>	
<p>الاخضر العین العظیم <small>تکلیف چشم بزرگ و دود را</small> جاورد فیها کلاشب علویه <small>جیایر شد او را درون چکان و کلاشب</small></p>	<p>اقلقنم ولا اری منویسته <small>من کشم جانی پس من مریه</small> میوت بی یی فی ان را تم ما ویر <small>و راه بهاد و رشتن ما ویر می مرد</small></p>
<p>وقال علیه السلام</p>	
<p>واسد اجیاعا بطا و الذمتری <small>و شیران کرسیدند و تشنه و در کادیر</small> تو ما یا ما تا کل المن و سلوی <small>مردم و سیمان می در کادیر و سلوی</small></p>	<p>اری حمر اتری و تعلق ما نهوی <small>می بینم خرازی بر نده و جفت خود و نهوی</small> واشرف قوم لایالون و قتم <small>بهرترین قوم من و قتم و قتم</small></p>

وقال عليه السلام

بازل عامين حديثي
 شترينش با آنکه در میان دو سپین
 استقبل الحرب بكل فن
 نشین بازمی بودم خوب را بر روی
 اسب بکل عذوین

صحنه جنگی که در جنگ
 در آن دکان کباب نشسته بودم
 وصار یوم الوفا حسن
 و تیغ من در روز جنگ سپید
 مثل فلک اوله تیغی

ما نقتسم الحرب العوان

وايضاً له

في ازمان پس خوانم
 بن زمانه که عینت برادران
 انخواند کلهم ظالم
 برادران او برایشان ظالم اند
 لیاک بالبشر و فی قلبه
 رسید تو بظلمت مرد در دل او
 حتی اذا ما غبت عن عینهم
 تا که چون غیبت از چشم او

یا اسیب المرأة باخوان
 ای مرد و زن را از خود
 که پان و حبان
 مرد داد و زبان و دور و پست
 و او یوار سیه کتبان
 در میان پست و پست و از پندار
 رماکت بالزور و بهستان
 از پند و ترا به زور و بهستان

<p>قضا الحلال الخلاق سابق حکم از حد و طایق است پیش ازین و من عرف الذم الخوف و صرفه کسی که بشناخت روزگار و عرف او را</p>	<p>ولیس عیبر و القضا احدی نیست برده حکم سبک قادر تقصیر بالبدوی و لم یظهر شکوی نیر میکند به جاده و ظاهر می کند شکوه</p>
--	---

<p>یا اکر م اخلق علی الله ای کرامی خلق پیش خدا محمد المحارر محسنا الی محمد زکریا و چون بپایند فاند بنه کجید را غیره آواز کن سید را و فراده تری عا و الکفر من یغیر و پیستی پیوستن کفر را از شیراز بل العدی لا ذیاب عوت نیستند دشمنان که کار نکند پیروزیم کجست علی عقده در شکست جمع بر سر راه</p>	<p>المصطفی الشرف البای بر کنیز و برف غاخر من محمد شرفی طایع باز دارد شرف علی بن العمر و لا اله الا پس نیست غافل نبازی کنند منک باطل واه و پیوستن باطل در آب مع کل نفس نفسیه با هر آدمی که نفس می کشد جمیع درو نصره و پیوستن به نصرت و نصرت تمام</p>
--	--

<p>فلقنهم قوما تری لا تفرق که ایست روزی که آنچه می کردید</p>	<p>کس که کار بالغنیه مضار بشهر و کلمات و صبر کنند</p>
---	--

<p>فلم يبق الا بتر القتي من ناسيت <small>بسم الله الرحمن الرحيم</small> وكرنا خنبرن الكريم ليا بسم الله الرحمن الرحيم وكرنا بسم الوور من لاذي <small>وكرنا بسم الوور من لاذي</small></p>	<p>في العيون وانه لمقوة <small>وكرنا بسم الوور من لاذي</small> حذر الجواحب وانه لمقوة وكرنا بسم الوور من لاذي وكرنا بسم الوور من لاذي</p>
<p>بسم الكريم الذي ان بال منزلة بسم الكريم الذي ان بال منزلة بسم الكريم الذي ان بال منزلة</p>	<p>او بال لا سي على اخوانه تانا او بال لا سي على اخوانه تانا او بال لا سي على اخوانه تانا</p>
<p>احسن من الكلم المحفط است احسن من الكلم المحفط است احسن من الكلم المحفط است</p>	<p>واحكم واحكم به اسم واحكم واحكم به اسم واحكم واحكم به اسم</p>

فما تغرر بر واه الرجال
مفسر در مشهور است مردمان
فكم من قسبي بعجب الناظرين
بسیار از مردمان که بخت برآید چندان
يا م اذا احتسرت المكدرات
ای خدایا چه درن حاضر شد و ارباب کرم

وان خسر فوالك او متوه
مفسر در مشهور است مردمان
له الپسن ولا اوجب
مفسر در مشهور است مردمان
وعند الذماء قيسنته
و نزد وی مردمان بسیار شود

وله عليه السلام رواه الشيخ ابو جعفر الطوسي على قافه الياء

الغنى في النفوس والفقر في
تو که در غنی است در نفس و فقر در
علل الشقيس بالكمفاف والا
خداوند بسیار از غنی را با فقری که گنایت و کفر
ليس في الماضي ولا في الذي
نیست در گذشته و نه در آنچه که
انما نبت طول عمر ما
فقط در این عمر که در این دنیا

ان تجرث فستكلم بغيرها
اگر قافحت کنی پس بگو با بندگان
طلبت منك ذوق ما يهيكلا
طلب کن از تو ذوق را چه بگو
لم يأت من لئيم يتجلى
نیاید از پست و حقارت
عمرت باليعة التي انت فيها
عمرت را بخریداری که در آن هستی

قال في...

انا للرب اليضا ونفسي القريب
من برای خدایم و من برای خدایم

منه من خالي العرشين يا قاصد
من برای خدایم از خدایم

<p>نعم من كانك السبع باخو شيها ولي السبق في السلام طعلا ووي وقسي للعلم زفاية قد صرت فقيها ثم فخرى رسول الله وزوجها لي تقا ما سبق بدري جان الناس فيها وانا الجمل للراية جفا استويا واذا اخبرهم بما اتمم قد شيها فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم انك كاد صفت ووق اتصف اعدا وكسبه المناقون وزيك</p>	<p>ولن تبي في جوه المحجا ولي في شيها ولي القرية ان قام قريب يقيمها ولي الفخر على الناس لبرسي شيها وانا الميقتي كايما لذي لا يفس فيها وباحد حنين في صولات شيها وانا القائل عشر وايوم طار شيها واذا نادى سول الله فحلي شيها فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم انك كاد صفت ووق اتصف اعدا وكسبه المناقون وزيك</p>
--	---

المومنين ثم قال صلعم في هذا اليوم في شائس على خير البشر ومن ابى فقد كفر
 في شائس على خير البشر ومن ابى فقد كفر

سكس

و قال عليه السلام

روى ان بعض اهل الكوفة اشترى دارا واول اهل الكوفة من قله
 فكتب بعد الفتيمة دارا اشترى ميت من ميت دارا في بلدة
 من محلات كوفه فاشترى ميتا كوفيا فاشترى ميتا كوفيا فاشترى ميتا كوفيا
 المتدبسين وبيك الغافلين الحد الاول قيا فتيمة الميت
 والثاني الى القبر والثالث اليه الحساب به الزمان
 اما الى الجحيم واما اليه النار ثم كتب عليه السلام

ان اطلالة منها ترك فسيها
 ان اطلالة منها ترك فسيها
 الا التي كان قبل الموت بانها
 وان بانها بشعر خالب ما وثها
 حتى تحاها بكما ليس الموت سلقها

انفس تنسك على الدنيا وقد علمت
 لا اواظروا بعد الموت ليكنها
 فان بانها بخير طاب ميكنها
 ان الملوك التي كانت مبدلة

اموان لذوی البیض است بجمعها لما بهجست میراث در بر مع کیم کم من این سینه الافاق قدیمیت بسیار که باکر در جهان نباشد مظهر	و دور باخر اسب الذر منبشها غانا بهجت خزانہ منکار بناج کیم امیت خزانہ و ان الموت علیها کشت غراب در شید سرک با دل اند
---	--

وله ایضاً علیہ السلام

عجا للزمان فی حاتیس غیبه زمان مدد و انضام رب یومیت من قلا بسیار روی که بر پست من پس چون	و بلا بد فحمت من الیہ و یومیکو انکف بشم و نطقه حضرت فی غیر بکیت علیہ ششم در غیر من کریم بران
--	---

و ایضاً علیہ السلام

النفس تنزع ان کون قسیر نفسه و جوع می کند انکه بدشمنی وعنی العویس هو الکخاف و ان خفا و نفیها و قد کفایت و انرا بر سر و انرا	و القهر خیر من الغسغی یطیها بدل انکه بدشمنی و جوع می کند انکه بدشمنی فجسمع ما فی الارض من جمیعها پس من انکه بدشمنی و جوع می کند انکه بدشمنی
---	--

ما ذا اخطا کتب الکفر و الرجال چون کفر و انرا و انرا و انرا ایا السبائل فی روقه پس انرا و انرا و انرا و انرا	کفایت القاتل من جمیعها و الرجال پس انرا و انرا و انرا و انرا تریه لما نیف یدیم ایسا پس انرا و انرا و انرا و انرا
--	---

اذا ما شئت ان تحي حق طوله الحيا
ومحترس من نفسه خوف الفناء

بانی و سرپرست و مدیر کل و رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل

فصل فی ردیہ و افضی علیہ

[illegible]

وجواب اسباب النفاثه وحقها

وہ کہ جس نے اسے اپنے لیے لیا

وَصَانٍ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَنَفْسَافٍ

مستطاب و مستطاب

تربیه اطفال

میں نے جو کچھ لکھا وہ سب سچ ہے

نہج کلہ فی صرہ عالم

مردمان با شکر و دینار و سکه و زر و نقره و طلا

یروقت صفاء الجلاء منہ چوبہ

نورانی استغفار باب ششم در بیان

صہور اعلیٰ رئیس الزمان صوفی

شیخ پرچستہ زمان و حاد شراوہ

فلما تحمد ولا يحب ولا تحصر على الدنيا

نیز در کتب دیگر برده و در بعضی کتب دیگر

انہوں نے علیہ السلام کو حج سے مایہ

کتابخانه عمومی

إلى البيت القوي فما إلا ما

پیشکش کنندہ: **پروفیسر محمد رفیع**

عضو افتخاری هیئت مدیره

مجلس شورای اسلامی

استمر إلى العاقد المعالي

کتابخانه عمومی

علماء قضاة النفس

یہ دور یحییٰ بن علی

والله اعلم بالصواب

[illegible]

صحت من الماء في راحة ضامها

شهرستان خرمین

دار الضمير والارباب

میرزا ابوالفضل

1994

<p> له من تقوى على كل منته لا تغشبن على العباد فانما منكم كبر برى كان هذا ما بين القضاء والوقت وكان فحقق بولاك الكليم فابشر واستر فاك وكن لغفرك صان فاحسنه ورجل جسيم اعداه من اعداءه لا غفر يكفرتن او را نايا غفر او </p>	<p> لكما قد علا البدر الخوم الدار يا تيك رزقك خير من دن يا تيك خير الوقت او تاي للبعد از اقب من اب منيب نيت خياك انت لا تيد انك تان من نصيبه نصيب من اعداءه لا غفر يكفرتن او را نايا غفر او </p>
<p>وقال عليه السلام</p>	
<p> ان الكبار هم حلاق منته والعلم بالثنا والحلم را بها والبشر بسم الله وهدى اجاده والبشر بالعلم والضمير منها من اعداءه لا غفر يكفرتن او را نايا غفر او </p>	<p> فالدين والحب والعقل منها والجود خايبها والصدق سا ونا والشكر تايها واللين قسيها من اعداءه لا غفر يكفرتن او را نايا غفر او </p>

والنفس تعلم انه لا اصدق وغيره وانه لا يكون له ريت كونه اودا	ولست اشد الا حين اعصيتها نيتهم بشد بهم كره وحقه صدم اودا
انما كنت ضيئا ثابت القلب من اني سكام كبدوم كودك استوار دل لير	ابطل الابطال قصرتهم ارفع ضيئا يا طلي كنم و لير انما اعتر بسا ترسم ارجو
	يا سباع البرر ميفه وكي اللحم يا
وله عليه السلام	
احضركم ولو اري عليا	البسمة ابيض مشرقا
وانصف له عليه السلام	
ليست اتي لم تظلي استنى كنت ضيئا نوشه باهم نراه بفرانك نراه كودك	ليستني كنت نيتا اكلتني البهمنيا نوشه باهم نراه بفرانك نراه كودك
وقال عليه السلام	
يا ايها النبتى عليا	انى راكبت جالما عينا
كذلك كنت من تقا عنيها	جسم فاهن فاسدا ليا

الاحقر الناعم على ميل غراعي
وراءه جبرار ذو حرک بشبه پادشاه
نظمت له لما رايت الذي
مستم او با چون ديدم اني را که اندوخته
فجئت واشفقت منه ولم يسل
تحتي كنت افي بيدي لم يذوق
فوالله ما انياك احمد ما ثبت
خدا که بر او پيش کردم ترا اني احمد
و كنت متي ابراهيم في الارض لمعت
و يستمن من كبركاه كبر و ايام نبي
جواد سبط ايجل عجب كانا
خدا که بر او پيش کردم ترا اني احمد
من الاسف قد اجمي العرين مهاجرة
در بزم با که هستيت که بيشه
شد جو خبيري الصدر من صدر
نعت بر او پيش کردم ترا اني احمد
ليكن رسول الله صفت المقدم
بايد که کند رسول خدا صفتش

وارثني لما استهل ناديا
و بیدار کرد مرا چون او از بکر پند
يا غمسير رسول الله أصبحت باعيا
يا غمير رسول خدا را شستی تو خیر از نده
و كان علي قد يت و جاليا
بر او پيش من و با من و پيش من
على العيس في ارض جاويزت فاديا
بر او پيش من در بزم و در که شستم و ادیا
اي اشرقي قبل خديا و عاقبا
بیشتر من پیش خدیجه و عاقبا
يرين بك شيما عليهن ضاريا
بر او پيش من و با او پيش من و با او پيش من
تفادى بوسيلع الارض من شفا فاديا
تفادى بوسيلع الارض من شفا فاديا
مولايك مقتدا عليهن غاويا
مولايك مقتدا عليهن غاويا
و كان ان ضربت لها مقلقا تاليا
و كان ان ضربت لها مقلقا تاليا
بر او پيش من و با او پيش من و با او پيش من

<p>وَقَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ</p>	<p>وَقَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ</p>
<p>مَنْ لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا لَمْ يَكُنْ حَسْبًا وَمَنْ لَمْ يَكُنْ حَسْبًا لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا</p>	<p>مَنْ لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا لَمْ يَكُنْ حَسْبًا وَمَنْ لَمْ يَكُنْ حَسْبًا لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا</p>
<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا لَمْ يَكُنْ حَسْبًا</p>	<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ حَسْبًا لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا</p>
<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا لَمْ يَكُنْ حَسْبًا</p>	<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ حَسْبًا لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا</p>
<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا لَمْ يَكُنْ حَسْبًا</p>	<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ حَسْبًا لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا</p>
<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا لَمْ يَكُنْ حَسْبًا</p>	<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ حَسْبًا لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا</p>
<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا لَمْ يَكُنْ حَسْبًا</p>	<p>وَمَنْ لَمْ يَكُنْ حَسْبًا لَمْ يَكُنْ غَضِيْبًا</p>

هَيْدَ اَنَا كَذِي الْيَسْرِ كَذِي وَاوَدِي الْيَسْرِ
جَهْدِي مِنَ التَّقَاتِ طِبْشَنُ الدَّرِّ الْفُسْرُ مَدَّةُ
وَارِثَاتِ اَوَا بَدَا الشَّرِّ مِرْقَ وَجْهًا مِنْ مَطَانِ
تَبَاعِثِنِ وَتَشْرِيدِ مَا مِنْ اَكْنِ مَتَقَابِضِيَّةِ
وَقَدْ خَبَّرْتَنَا كُنْتَ سَقِشْتَنَا اَكْبَ فَعَلِكِ
عَنْ ذُرَاعِ اَجْدِ وَالتَّيْمِ عَنْ سَاقِ اَنْجَدِ
لَحْفَةِ وَضَبْطَةِ رِعَاةِ الْفَاطَةِ وَمَعَايِشِ
وَالْتَفَافِ فِي شَعَابِ دَعَايِقِهِ وَمَبَايِشِ
وَلَا تُدْهِمُنِي عَمَلِي فِيهِ وَطَابَتِ يَابِتْنَا وَارِثِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ